

There are no translations available.

Kde se vzal, tu se vzal...

první bílý ovčák, téměř v podobě, v jaké ho známe dnes, byl předveden na výstavě v Hannoveru již v roce 1882. Samozřejmě byl ve skupině společně s německým ovčákem, neboť to zkrátka německý ovčák byl. Nejznámější z nich byl pes narozený v roce 1879 a jmenoval se Greif. Pro své kvality, včetně vzpřímených uší, což rozhodně v tu dobu nebylo samozřejmostí, byl v nemalé míře využíván v chovu. V roce 1888 na výstavě v Hamburku byla předvedena jako první bíle zbarvená fena německého ovčáka jménem Greifa. Majitelem obou bílých ovčáků a ještě neméně známého psa Greifa II. byl baron von Knigge.

V roce 1899 uviděl Arthur Meyer na výstavě zajímavého psa jménem Hektor Linksrhein a upozornil na něj přítele Maxe von Stephanitze. Když se Stephanitz jel na tohoto psa podívat, byl z něho doslova unesený a bez váhání jej koupil. V tu dobu bylo běžné přejmenovávat psy včetně názvů původních chovatelských stanic, a tak se z Hektora Linksrhein doslova přes noc stal Horand von Grafrath. Horand byl zbarven tmavě vlkošedě, stejně jako jeho matka Lene. Ovšem Lene byla dcerou bílého Greifa. Horandův dědeček byl tedy Greif. Horand, narozený 1. 1. 1895, měl tedy ve svém dědičném základě i gen pro bílou barvu. Dědičná vloha pro bílé zbarvení byla v počátcích chovu velmi silně rozšířena. Ašak přestože poměr bíle zbarvených ovčáků k jiným barvám byl údajně 3:2 ve prospěch bílých ovčáků, do chovné knihy byl jako první bíle zbarvený jedinec zapsán až Berno von der Seewiese, který se narodil v roce 1913.

Jak se na něj Evropa rozhodla zapomenout

Tvůrce německého ovčáka jízdní důstojník Max von Stephanitz nejdříve proti zbarveným německým ovčákům nic neměl, avšak pod nátlakem mnoha velkých chovatelů tohoto plemene svůj názor postupně změnil. Naštěstí zalíbení v bílých německých ovčácích našli zejména Habsburkové a císařský rod Hohenzollernů. Tedy bílí ovčáci měli alespoň na čas malé zastání a díky následujícím okolnostem se je nepodařilo zničit tak rychle a do základu, jak si někteří chovatelé německých ovčáků tehdy přáli.

Bíle zbarvení němečtí ovčáci se nenápadně vytráceli a velice jim uškodilo mimo jiné zejména válečné období. Pro své výrazné zbarvení nebyli ve válce vůbec pracovně využíváni a posléze se o nich začaly šířit smyšlenky. Opovrhování bíle zbarvenými německými ovčáky velkými a výraznými chovateli došlo až tak daleko, že po 2. světové válce na něj začali svalovat příčinu výskytu nejrůznějších nemocí a „nedobrých“ povah. Protože se stejně jako dnes i tehdy občas vyskytovali bíle zbarvení jedinci s vybledlejší nosní houbou a světlými drápy, byli všichni bíle zbarvení němečtí ovčáci neprávem považováni za albíny. Ti jsou obecně spojováni se zdrojem nekonečné řady neduhů. Avšak bíle zbarvený německý ovčák potažmo bílý švýcarský ovčák

není albín! Ma pouze bílou srst, jako mnoho jiných plemen. Bílí jedinci se vyskytovali „odjakživa“ a bílé zbarvení ovčáci byli vyhledávanými psy zejména ke stádům ovcí. Pro svou barvu byli nezaměnitelní s vlky a pastevci s nimi byli velmi spokojeni. Nemohli by si dovolit vydržovat nemocné či slabé jedince.

Zášť a pomluvy některých chovatelů německých ovčáků vůči bílým jedincům tohoto plemene vedly tak daleko, že se chovatelé začali za bíle zbarvené německé ovčáky stydět a většinou tajně všechna bílá šteňata hned po narození utráceli. I když se tak nezachovali všichni, stejně jejich odchovy měly smůlu. Ti, kteří utráceni nebyli, se dočkali na výstavách nakonec diskvalifikování, neboť v roce 1968 z přípustných barev uváděných ve standardu německého ovčáka bylo bílé zbarvení srsti vyškrtnuto. A tak se za velmi krátkou dobu bílé zbarvení němečtí ovčáci doslova ztratili z očí veřejnosti.

Migrace Evropa - Amerika a zpět

Na přelomu 19. a 20. století si z návštěvy u Habsburků do Ameriky dovezla Anne Tracy několik různě zbarvených jedinců, i bílých německých ovčáků a nadšena z jejich povahy se rozhodla je chovat. K popularitě bílé zbarvených německých ovčáků přispěl v Americe film s názvem Bílý stín, jehož hlavním hrdinou byl bíle zbarvený německý ovčák.

I do Ameriky se dostala nesmyslná mánie vyřazovat bílé zbarvené německé ovčáky z chovu. Naštěstí tu však našli lepší řešení. Dále chovali všechny barevné variety německého ovčáka s tím, že bíle zbarvené jedince chovali odděleně od barev ostatních. Právě v Americe a v Kanadě našli bíle zbarvení němečtí ovčáci velké zastání a mnoho příznivců.

K opovrhování bíle zbarvenými německými ovčáky se nepřipojil snad jen kanadský Kennel Club. V roce 1964 vznikl v kalifornském Sacramentu první klub pro bíle zbarveného německého ovčáka. Od roku 1968 již žádný z klubu a svazu, ovšem kromě zmiňovaného Kennel Clubu, bíle zbarvené německé ovčáky do plemenných knih nezapisoval. V Evropě se o bíle zbarvených německých ovčácích dlouho nemluvilo a mělo se za to, že po nekompromisním vyřazení všech bílých ovčáků se ztratili v řece času.

Nakonec se do Evropy „vrátili“ v roce 1970. Psa jménem Lobo White Burch, narozeného 5. 3. 1966, importovala z USA Švýcara Agáta Burchová, která v USA žila a bíle ovčáky velmi dobře znala. Lobo byl nejen krásným představitelem plemene, ale také výborným pracovním psem. Mimo jiné měl složenou například zkoušku z výkonu SchH3. V následujícím roce A. Burchová

dovezla ještě fenu z Anglie White Lilac of Blinkbonny. Ze spojení dvou jmenovaných bílých ovčáků se 19.4.1973 narodili tři psi a jedna fena. Tento vrh byl zapsán do dodatkového registru SHSB (Švýcarská plemenná kniha). Později přivezla z Kalifornie do Švýcarska ještě jednu fenu, White Beauty, a odchovala další dva vrhy. Ale poté se vrátila do Ameriky. Naštěstí se po jejím odstěhování do USA ujal chovu těchto bílých psů další nadšenec, a to Kurt Korn. Bílý ovčák se pozvolna dostával k dalším chovatelům, kteří se začali věnovat jeho chovu, a to i přes značně byrokratické problémy. V osmdesátých letech 20. století se našel další velký nadšenec pro bílé ovčáky - Švýcar J. Epprecht. Především on se postaral o poměrně velký rozmach, tentokrát již ne německého ovčáka, ale americko-kanadského bílého ovčáka v celé Evropě. Kdo vymyslel pro bílého německého ovčáka tento název, se pravděpodobně již nedozvíme. Rozhodně však není přejatý z amerického pojmenování, neboť tam je znám pod označením „německý ovčák bílé barvy“.

A právě proto, že jsou stále v Kanadě a Americe (Kennel Club) uznávané u německého ovčáka všechny barevné variety, je tedy u nich i bíle zbarvený ovčák stále německý ovčák. (To také vysvětluje, proč se v některých atlasech a encyklopediích objevují u plemene „německý ovčák jedinci bílí, krémoví... či také dlouhosrstí, ale „švýcarského bílého ovčáka“ tam nenaleznete.) Přesto i na americkém kontinentě byly založeny kluby jen pro majitele a příznivce bíle zbarvených německých ovčáků a i někteří chovatelé se zaměřují pouze na chov bíle zbarvených jedinců. Dlužno podotknout, že se tu nachází i několik chovatelských stanic zaměřujících se výhradně na celočerně zbarvené německé ovčáky.